

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- wydanie wyroku uznającego odpowiedzialność pozaumowną Unii Europejskiej ze względu na bezprawne i niedbałe zachowanie Komisji Europejskiej, Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji i Europejskiego Banku Centralnego w odniesieniu do okoliczności faktycznych opisanych w skardze;
- zasądzenie od Unii Europejskiej odszkodowania w wysokości 713 320,65 EUR, zgodnie z obliczeniami i kwotą zawartą w ekspertyzie załączonej do skargi, wraz z odpowiednimi odsetkami ustawowymi, oraz obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodnego z prawem zachowania Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji polegające na katastroficznym oświadczeniach publicznych i działaniach (w szczególności przeciekach) stanowiących nieodpowiedzialne zachowanie, które spowodowało natychmiastowy spadek ceny akcji Banco Popular Español SA, co przyspieszyło jego likwidację.
2. Zarzut drugi dotyczący dopuszczenia się przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz Komisję Europejską zaniedbania poprzez przyjęcie i zatwierdzenie likwidacji Banco Popular Español SA bez sprawdzenia i weryfikacji, zgodnie z prawem Unii, czy spełnione zostały wymogi i warunki konieczne do zastosowania tego mechanizmu oraz nie przestrzegając, po jego wdrożeniu, prawa Unii regulującego postępowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i prawa posiadaczy akcji lub udziałów w banku.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku zachowania przez Europejski Bank Centralny należytej staranności w zakresie nadzoru, kontroli, przyjmowania, regulacji i stanowienia mechanizmów niezbędnych do zagwarantowania płynności Banco Popular Español SA i uniknięcia jego likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2022 r. – Portugalia/Komisja

(Sprawa T-512/22)

(2022/C 398/38)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: P. Barros da Costa, H. Almeida, N. Domingues i G. Gomes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/908 z dnia 8 czerwca 2022 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2022) 3543] w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania Unii kwotę 117 066 097,40 EUR dotyczącą wydatków zadeklarowanych przez Republikę Portugalską z tytułu pomocy dotyczącej płatności obszarowych w latach budżetowych kampanii 2016, 2017, 2018 i 2019;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów:

- (1) Zarzut pierwszy, dotyczący błędnych ustaleń faktycznych i prawnych w zakresie, w jakim Komisja uznała, że rząd portugalski powinien był zastosować system wniosków geoprzestrzennych przed kampanią w 2015 r. – naruszenie art. 17 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/14⁽¹⁾ i art. 72 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽²⁾ w zakresie, w jakim Komisja wyszła z błędnego założenia i popełniła błąd w ustaleniach faktycznych i prawnych, stwierdzając, że organy portugalskie nie dokonały należytej oceny kwot wyłaconych w latach kampanii 2016–2019, stwarzając tym samym ryzyko dla funduszu.
- (2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności rozumianej jako zasada adekwatności oraz zasady konieczności lub zasady zerowego salda przy „obliczaniu korekty finansowej”, a także naruszenia zasady lojalnej współpracy – naruszenie art. 5 i art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) ze względu na to, że Komisja zastosowała korektę ryczałtową wykraczającą poza cele określone w przepisach i nie uwzględniła uzasadnionego obliczenia przedstawionego przez organy krajowe, przeprowadzonego i ustalonego zgodnie z wytycznymi Komisji.
- (3) Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa i wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia oraz naruszenia zasady proporcjonalności – naruszenie art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013 i art. 5 TUE ze względu na to, że organy krajowe zidentyfikowały płatności, których dotyczy zarzucana nieprawidłowość, jako płatności dokonane w odniesieniu do lat budżetowych 2016 i 2017, po wejściu w życie rozporządzenia zbiorczego w dniu 1 stycznia 2018 r., oraz że w tym zakresie całkowita kwota 31 843 249,44 EUR zaproponowana przez organy krajowe znacznie różni się od wartości korekty finansowej zastosowanej przez Komisję.
- (4) Zarzut czwarty dotyczący niewystarczającego uzasadnienia – naruszenie ratio legis i celu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014⁽³⁾ w zakresie, w jakim powiadomienie Komisji zostało w sposób niedokładny uzasadnione w odniesieniu do ludności osiedlonej na 12 % i 66 % obszaru kwalifikującego się do klasycznych kontroli na miejscu i kontroli przy zastosowaniu teledetekcji, na podstawie których dokonano ekstrapolacji danych dotyczących ryzyka dla funduszu i odpowiedniej korekty finansowej.
- (5) Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności – naruszenie art. 5 TUE w zakresie, w jakim kwota ustalona przez Komisję w celu obliczenia ryzyka dla funduszy w odniesieniu do lat kampanii 2016–2019 jest nadmierna, w związku z czym kwoty wyłączone z finansowania są nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008.

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro.

**Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2022 r. – Deutsche Glasfaser Wholesale / EUIPO – O2
Worldwide (brightblue)**

(Sprawa T-516/22)

(2022/C 398/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Glasfaser Wholesale GmbH (Borken, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Doepner-Thiele i U. Kelp)